

Zjavenie Pána – Traja Králi

6. január 21

Mt 2, 1 – 12

Milé sestry a bratia v Kristovi

V týchto dňoch sa už len obzeráme za sviatkami, za duchovným posolstvom, ktoré nám priniesli. Sviatok, ktorý dnes oslavujeme sa ľudovo nazýva sviatkom Troch kráľov, Troch mudrcov; odborne teologicky nesie názov Zjavenie Pána. Tento sviatok chce posunúť posolstvo Ježišovho narodenia ešte o kúsok ďalej.

Aj keď Matúšovo evanjelium bolo pôvodne určené čitateľom pochádzajúcim z Izraela, hneď na začiatku naznačuje, že na prisľúbenej spáse budú mať účasť aj všetci (teda aj „pohania“ - tí druhí, „cudzí“). Niečo neslýchané pre Izraelitov tej doby. (Tak ako si my kresťania dnes výlučne nárokuje na spásu, vtedy mala byť spása určená výlučne pre vyvolený národ ako odmena za ich vernosť zákonu.)

Ježiš svojím životom ale ukázal, že spása neprichádza ako obchod (niečo za niečo), ale je darom Boha, je darom priestoru medzi Bohom a nami - do ktorého vstupujeme práve cestou dôvery v Boha, v život. Viera, dôvera k Bohu nám (teologicky povedané) otvára život v milosti – teda v láske, v zhode s Bohom a s jeho stvorením. Priestor, v ktorom nemusíme bojovať proti druhým, zápasíť s inými o kúsok lepšieho miesta na slnku, nemusíme dobývať svet, ale môžeme svet, stvorenie vidieť ako miesto, ktoré môžeme svojim pričinením dopĺňať – tak, aby sa stal lepším miestom pre život – nielen pre nás, ale aj pre tých druhých, a rovnako aj pre tých, čo prídu po nás. (Alebo prinajmenšom sa máme snažiť tento svet, život aspoň nekažiť.)

Môžu nás na tejto ceste povzbudiť spomínaní traja mudrci? Oni nám ukazujú, že spásu je potrebné hľadať, neuspokojiť sa s niečím nižším, kráčať za ňou cez príbeh nášho života. Nemôžeme len tak čakať so založenými rukami, že spása príde za nami. Príbeh mudrcov ukazuje, že oni ako mudrci sa nehanbili za svoju nevedomosť, nehanbili sa pýtať, nehanbili sa hľadať, konfrontovať svoje očakávania s poznaním tých druhých. To naznačuje, že za spásou nekráčame osamotene, spásu hľadáme spolu s inými, v spoločnosti s ostatnými.

My moderní ľudia máme ale ešte jednu vlastnosť: nechceme byť v našom hľadaní odkázaní na „nejaké“ Zjavenie, najradšej by sme všetko preskúmali sami: svojím rozumom. Len by sme nemali prepadnúť pýche, že všetko musíme dosiahnuť sami: oproti druhým, oproti svetu, do ktorého sme boli postavení. Nemali by sme zabudnúť na to, že svet, stvorenie sme dostali nie na ovládnutie, ale len do akejsi „dočasnej“ správy, za ktorú nesieme zodpovednosť.

Dnes nás vianočný príbeh ešte raz priviedol k jasličkám, k začiatkom. Jasličky nám pripomínajú výzvu, ktorú sme aj my – každý z nás - prijali vo svojom živote. Aj my sme život dostali ako dar, aj my sme zaň zodpovední. Traja mudrci, traja cudzinci, ktorí sa dnes prišli pokloniť k jasličkám aj nám pripomínajú vzájomnú prepojenosť ľudí na tomto svete. Dar života sme nedostali izolovane, ale dostali sme ho spolu s ostatnými (bez rozdielu viery, rasy....) a dostali sme ho aj ako stvorenie – dar, teda priestor od Boha, za ktorý spoločne nesieme zodpovednosť. Snažme sa tento dar múdro

a zodpovedne spravovať. Nebuďme ako deti, ktoré sa snažia navzájom predbehnúť, buďme skôr tie, ktoré sa snažia prísť k rodičom spoločne, ako bratia a sestry.